

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Brudstykker af en Landsbydegns Dagbog

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 68. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich04-shoot-idm140011520051168.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

En magnifiquve Jagt, vi havde idag! Hvidding Krat var indstillet med over 300 Klappere; for de var her baade fra Viskum og Fussingøe med alle deres Støvere. I Dagbrækningen vare vi fra Thiele der allerede. Det var gandske stille i Luften, og en tyk Taage bedækkede hele Egnen; kun Toppene af Bavnhøiene kunde man see oven over den. Langt borte kunde vi høre de buldrende Fodtrin af Klapperne og enkelte Hundeglam. "Nu kommer de fra Viskum, sagde naadig Herren: jeg kan høre Chasseurs Hals." - "Da kommer de ogsaa fra Fussingøe, sagde Jens: det er Perdrix, som gjør." Endnu kunde vi ingen Ting see for Taage, men alt som de kom nærmere, hørte vi Vognenes Rumlen, Hestenes Pusten, Skytternes Snak og Latter. Nu kom Solen frem, og Taagen lettede. Da blev det levende paa alle Kanter. Skovfogderne begyndte allerede at stille Klapperne i Orden, man hørte dem hviske og tysse paa dem der vilde snakke høit, og Kjeppene kom sommetider i Bevægelse. Fra Vester og Sønder kom Skytterne kjørende, og bagefter Vognene med Hundene: deres Haler viftede over Vognfjelene, og imellem stak der et Hoved op, som ogsaa strax fik Ørefigen af Jægerdrengene. Nu satte naadig Herren selv af langs ned i den lange Dal midt igjennem Krattet. Da han var færdig stødte han i sin Pibe, og med det samme begyndte Hornblæserne et lystigt Stykke. Hundene bleve koblede af, og det varte ikke længe før de slog an, saa een, saa to, saa det hele Kobbelt. Harer, Ræve og Dyr smuttede frem og tilbage paa de skovbegrøede Bakker. Saa gik af og til et Skud, og Knaldene gav Echo langs ned gennem Dalen. Klapperne kunde vi ikke see, men vel høre deres Hujen og Skrigen, 69 naar et Dyr eller en Hare vilde bryde igjennem. Jeg forsvarte min Plads, og skjød to Ræve og en Buk inden Frokosten. Mens den varede bleve Hundene kaldte sammen og koblede op, og Hornblæserne spillede, og da det var forbi, gik det atter løs. See! da holdt to Vogne oppe for Enden af Dalen med alle de naadige Fruer og Frøkener, og imellem dem Frøken Sophie. Dette frelste en Ræv; mens jeg saae derop, smuttede han mig forbi. Et Par Timer før Aften var Krattet rensat for Vildt, og Jagten havde Ende. Vi fik vist henvend 30 Stykker, og Junker Kresten, som havde skudt de fleste Ræve, blev bæret med et: Stykke paa Valdhorn.